

Visuri din gaura cheii

„Doamna Maddie îi spusese la un moment dat: când ești pusă la încercare trebuie să te împotrivești focului cu foc.”

Pe când gerul invadase străzile micii fundături dintr-un mic sătuc din îndepărtata Anglie, visătoarea Penelope își găsea liniștea lângă șemineul fumuriu, desenând cu o mină de creion pe o foaie mototolită.

Deodată, din bucătărie, se auzi vocea ageră a mamei sale, ce o chemă la o întrunire de familie. Glasul gros al tatălui său răsună în toată încăperea, aducându-i critici Penelopei. Ei îi explicară că trebuie să se axeze pe învățătură, nu pe niște desene prostești. Supărată pe părinți, Penelope fugi în camera ei. Pe biroul din colțul camerei apăru o lumină puternică ce o orbi pentru câteva clipe. Dintr-o boltă de sclipici, apăru o zână diafană. Încremenită, cu glasul tremurând, Penelope o întrebă ce caută în camera ei. Zâna, Maddie, îi spuse că e acolo pentru a-i oferi cheia spre calea succesului. Un creion cu care desenele ei prindeau viață.

Zâna dispăru brusc, iar în cadrul ușii apăru mama sa. Pentru o clipă, Penelope se gândi să păstreze secretul doar pentru ea, așa că găsi o scuză pentru a scăpa de mama sa. Deoarece ardea de nerăbdare și fiind curioasă din fire, își încerca noul creion schițând rapid câteva figuri de copii. Păreau mult mai reale decât era ea obișnuită să deseneze, însă un amănunt îi atrase atenția. Găsi pe creion o mică gaură de cheie, dar cu o formă stranie. Luă, în mare viteză, o lupă și descoperi acolo o bucățiță de hârtie, pe care zâna îi scrisese câteva rânduri pentru a o încuraja și pentru a o convinge că cel mai important este să crezi în visul tău, nu să ascuți de cei din jur.

Penelope a înțeles că nu este centrul Universului și că planeta nu se învâрте în jurul său, dar visul său nu trebuie lasat să aștepte, fiindcă doar de ea depinde realizarea lui.